

σπαρτιάτικα

σπαρτιάτικα, επίρρ. [του επιθ. σπαρτιάτικος], σύμφωνα με τον τρόπο ζωής των Σπαρτιατών·

- ζω σπαρτιάτικα, βλ. φρ. τη βγάζω σπαρτιάτικα·

- τη βγάζω σπαρτιάτικα, ζω λιτά, στερημένα, φτωχικά: «απ' τη μέρα που έπεσαν έξω οι δουλειές του, τη βγάζει σπαρτιάτικα». Αναφορά στο λιτό τρόπο ζωής των αρχαίων Σπαρτιατών·

- την περνώ σπαρτιάτικα, βλ. συνηθέστ. τη βγάζω σπαρτιάτικα.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας